

Αρχιερατική Παράκληση ενώπιον Ιερών Λειψάνων στη Παναγία Δοβρά

/ [Ιερές Μονές](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Αρχιερατική Παράκληση ενώπιον Ιερών Λειψάνων του Οσίου Νικηφόρου του Λεπρού και του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ πραγματοποιήθηκε στην Παναγία Δοβρά. Ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον Θείο Λόγο στον Εσπερινό και στην Αρχιερατική Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, χθες το απόγευμα.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Προετοιμαζόμεθα να εορτάσουμε την τρίτη κατά σειρά Δεσποτική εορ-τη, την εορτή της θείας Επιφα-νείας, πού συμπίπτει με τη βάπτιση τού Χριστού στον Ιορδάνη από τον Ιωάννη.

«Τού μεγάλου αυτού γεγονότος της Θεοφανείας», γράφει ο άγιος Λουκάς, αρχιεπίσκοπος Συμφερου-πο-λεως, ο θαυματουργός, «προη-γεί-ται το κήρυγμα στις όχθες τού Ιορδάνη ποταμού, το κήρυγμα τού Ιωάννου, τού Προδρόμου τού Κυρίου, τού μεί-ζ-ονος μεταξύ των ανθρώπων. Το φλογερό του κήρυγμα της μετα-νοίας, γιά το οποίο προετοι-μαζό-ταν είκοσι ολόκληρα χρόνια στην έρημο της Ιουδαίας είλκυε προς αυτόν μεγάλο πλήθος ανθρώπων. Ο πύρινος λόγος τού κηρύγματός του έκαie τις καρδιές των ανθρω-πων, τούς οποίους βάπτιζε στα νε-ρα τού Ιορδάνου, καθαρίζοντας τις αμαρτίες τους.

Καί αν ο λόγος τού τιμίου Προ-δρόμου έκανε τις καρδιές των αν-θρώπων πού άκουαν το κήρυγμά του να φλέγονται, πολύ περισσό-τε-ρο κάνει τις καρδιές των ανθρω-πων να φλέγονται ο λόγος τού Χριστού καί τού Ευαγγελίου του. Υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι δεν ακούμε τον λόγο του αδιάφορα ή χωρίς να δίδουμε σημασία, αλλά τον ακούμε με προσοχή καί δίδου-με τη σημασία πού τού αρμόζει, διότι δεν είναι λόγος ανθρώπινος, αλλά λόγος θείος καί σωτήριος.

Αυτή τη φλόγα αισθάνθηκαν καί οι άγιοι απόστολοι, όταν άκουσαν τον Χριστό, καί έτσι εγκατέλειψαν τα πάντα γιά να τον ακολουθή-σουν. Αυτή τη φλόγα αισθάνθηκαν καί οι δύο μαθητές, πού τον συνά-ντησαν αναστημένο στον δρόμο προς τούς Εμμαούς καί συνομιλού-σαν μαζί του χωρίς να τον αναγνω-ρίσουν. Αυτή τη φλόγα αισθανόταν καί οι δύο άγιοι, των οποίων τα ιερά καί χαριτόβρυτα λείψανα προσκυνούμε από-ψε, μαζί με το ιερό λείψανο τού αγίου Λουκά τού θαυματουργού: ο άγιος Σεραφείμ τού Σάρωφ, τού οποίου επιτελέσαμε προ-χθες τη μνήμη, καί ο άγιος Νικηφόρος ο λεπρός, τον οποίο εορτάσαμε σήμερα.

Γιατί τι άλλο παρά η φλόγα γιά τον Χριστό πού αισθανόταν στην ψυχή του ο άγιος Σεραφείμ, τον έκανε όχι μόνο να εγκαταλείψει τα πάντα καί να αφιερωθεί στον Χρι-στο, αλλά καί στη συνέχεια να πα-ραμείνει χίλιες ημέρες καί χίλιες νύκτες, επί

τρία δηλαδή σχεδόν χρο-νια, πάνω σε μία πέτρα και να προσεύχεται διαρκώς; Καί το έκανε χωρίς να υπολογίζει ούτε να ενο-χλείται από το πολύ κρύο και το χιό-νι πού επί μήνες επικρατεί στη Ρωσία, ιδιαιτέρως κατά τη νύκτα, και το οποίο δεν μπορεί να αντέξει το ανθρώπινο σώμα.

Όμως ο άγιος Σεραφείμ είχε τόσο μεγάλη φλόγα στην καρδιά του για τον Χριστό, ώστε αυτή θέρμαινε και το σώμα του και τον έκανε να υπομένει με χαρά αυτή τη δοκιμα-σία χωρίς να δίδει σημασία στην κακοπάθεια τού σώματός του, για-τι η ψυχή του και ο νούς του ήταν προσηλωμένα στον Χριστό και στην προσευχή.

Ανάλογη φλόγα για τον Χριστό είχε και ο όσιος Νικηφόρος ο λε-προς, τον οποίο εόρτασε η Εκκλησία μας σήμερα. Ένας σύγχρονος όσιος, ο οποίος από παιδί αρρώστησε από τη φοβε-ρη ασθένεια της εποχής, τη λέπρα. Γιά να αποφύγει τον εγκλεισμό στη Σπιναλόγκα πήγε από το χωριό του, από τα Χανιά, στην Αλεξάν-δρεια της Αιγύπτου και εργαζόταν εκεί. Όταν όμως η ασθένειά του προχώρησε με τη μεσολάβηση ενός κληρικού, τού μετάπειτα οσίου Αν-θίμου της Χίου, πήγε στο λεπρο-κο-μείο της Χίου. Εκεί ο νεαρός Νικό-λαος, όπως ήταν το κοσμικό του όνομα, έλαβε το μοναχικό σχήμα από τον όσιο Άνθιμο, και ονομά-σθη-κε Νικηφόρος.

Παρά τη φοβερή ταλαιπωρία πού τού προκαλούσε η ασθένεια, ο όσιος Νικηφόρος ζούσε με μεγάλη άσκηση και πολλή προ-σευχή. Μάλιστα λέγεται ότι προ-σευ-χόταν όλη τη νύκτα, αν και προ-οδευτικά δυσκολευόταν ακόμη και να σταθεί όρθιος, διότι τα μέλη του είχαν παραμορφωθεί από την ασθένεια, και ήταν σχεδόν τυφλός. Όμως ο όσιος δεν έπαυε να δοξο-λογεί τον Θεό και να προσεύχεται διαρ-κως. Γι' αυτό και έλαβε πλού-σια τη χάρη του και επιτελούσε πλήθος θαυμάτων. Καί αυτός ο αρ-ρωστος άνθρωπος θεράπευε αλ-λους ανθρώπους πού τον πλη-σία-ζαν, ιδιαιτέρως όταν ζού-σε στον Αντιλεπρικό Σταθμό των Αθηνών, και τούς παρηγορούσε και τούς έδι-νε χαρά.

Καί όταν μερικά χρόνια μετά τήν κοίμησή του, μετά δηλαδή τό 1964, έγινε ή έκταφή τοῦ λει-ψάνου του, αυτό εξέπεμπε μία ἄρρητη εὐωδία, δείγμα και αὐτή τῆς ἁγιότητός του και τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία θαυματουργεῖ δι' αὐτοῦ, ὅπως και διά τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Λουκᾶ και τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ και ὄλων τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, μέχρι σήμερα.

Πολλές εἶναι οἱ μαρτυρίες ἀδελ-φῶν μας πού καθημερινά μᾶς γρά-φουν γιά νά εὐχαριστήσουν τόν ἅγιο και νά μᾶς ποῦν πῶς ἔζησαν τήν παρουσία του στή ζωή τους.

Μία από αυτές θά ήθελα νά σᾶς διαβάσω καί ἀπόψε.

Στίς 5 Ἰουνίου τοῦ 2021 ἡ συμ-πε-θέρα μου (Μαρία Νοταρίδου) μαζί μέ τόν σύζυγό της τράκαραν μέ τό μηχανάκι καί νοσηλεύτηκαν. Οἱ γιατροί διέγνωσαν σοβαρό τραυ-μα-τισμό. Τό γόνατό της εἶχε γίνει θρύψαλα καί τῆς εἶπαν ὅτι ἴσως νά μήν μποροῦσε νά ξυπνήσει ἀπό τό χειρουργεῖο καί νά μήν δέσει τό πόδι της.

Μετά ἀπό προσευχές ὅλης τῆς οἰκογενείας καί τῆς ἴδιας πρός τόν ἅγιο Λουκά, τῆς πήγαμε ἕνα γάντι πού ἦταν διαβασμένο στά λείψανά του στή Μονή τῆς Παναγίας Δοβρά καί λαδάκι ἀπό τό καντήλι του. Μόλις τά ἔβαλε στό στήθος της καί ἔκλεισε τά μάτια της, ἔνιωσε ἕνα βάρος στό σημεῖο πού εἶχα βάλει τό γάντι σάν νά τήν ἀκουμπάει ἕνα χέρι.

Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Ἀγίου μας, συνεχίζει ἡ κυρία, τό χειρουργεῖο κλείστηκε τήν ἡμέρα της ἑορτῆς του, δηλ. 11 Ἰουνίου, 7 ἡ ὥρα τό πρωί, ὥρα πού ἐκοιμήθη ὁ ἅγιος.

Μπαίνοντας στό χειρουργεῖο ἡ συμπεθέρα μου εἶδε γραμμένο τό ὄνομα «Ἅγιος Λουκάς» στήν αἴθου-σα, ὅπου θά γινόταν τό χειρουρ-γεῖο. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι κάθε χει-ρουργεῖο ἔγραφε ἀπ' ἔξω τό ὄνομα κάποιου Ἀγίου. Μπῆκε, λοιπόν, καί ἀπέναντί της εἶδε μιά πόρτα πού μέχρι τή μέση ἦταν πόρτα καί ἀπό πάνω ἦταν τζάμι, ὅπου ἀπ' ἔξω φαι-νόταν ἕνα ἐκκλησάκι τοῦ ἁγίου Λουκά. Ἐνιωθε ἡσυχῇ ὅτι μέσα ἦταν ὁ ἴδιος ὁ ἅγιος καί ὅτι ἐκεῖνος ἦταν ὁ χειρουργός καί ὁ ἀναισθη-σιο-λόγος της.

Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ ξύπνησε καλά ἀπό τό χειρουργεῖο καί ὅλα πῆγαν καλά μέ τήν ἐπέμβαση, ὥστε σύντομα ἐπέστρεψε στό σπίτι της. Ὄταν πῆγε μία ἡμέρα ἡ μεγάλη της κόρη στήν ἐκκλησία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὅπου ἐκκλησιαζόταν πάντα, πῆγε νά προσκυνήσει καί σέ ἕνα παρεκκλήσι, στό ὁποῖο στεκό-ταν ὅλη ἡ οἰκογένεια κατά τή διάρ-κεια τῆς θείας Λειτουργίας. Ἐκεῖ ὑπῆρχαν ἀνέκαθεν τρεῖς εἰκόνες, τῆς Παναγίας, τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἁγίας Ὑπομονῆς. Πρός μεγάλη της ἐκπληξη διαπίστωσε ὅτι στή θέση τῆς ἁγίας Ὑπομονῆς ἦταν πλέον ἡ εἰκόνα τοῦ προστάτου τους ἁγίου, τοῦ ἁγίου Λουκά, τόν ὁποῖο εὐγνω-μονεῖ πλέον ὅλη ἡ οἰκογένεια γιά τό θαῦμα πού ἔκανε καί δοξάζει τόν Θεό, γιατί τούς τόν ἔστειλε ἰατρό καί θεραπευτή τῆς μητέρας της.

Ἔτσι ἐπεμβαίνουν οἱ ἅγιοι στή ζωή μας, καί ὁ ἅγιος Λουκάς καί ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ καί ὁ ἅγιος Νικηφόρος, γιατί βλέπουν τή δική μας πίστη. Ὄταν ἔχουμε πίστη «ὡς κόκκον σινάπεως», λέγει, μποροῦμε νά μετακινήσουμε ὄρη, πολύ περισσότερο ὅταν αὐτή ἡ πίστη εἶναι σταθερή καί ζητοῦμε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Καί τή βλέπουμε καθημερινά μπροστά μας, ἰδιαίτερα ἐδῶ, πού εἶναι ἕνας τόπος σάν τήν

κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ μέ τήν παρουσία τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἔχουμε καθημερινά τά θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτελεῖ γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί γιά νά μᾶς δώσει τήν εὐκαιρία νά τόν γνωρίσουμε περισσότερο καί νά συνδεθοῦμε περισσότερο μέ τόν Θεό.

Ἄς μήν χάνουμε τέτοιες εὐκαιρίες καί ὁ ἅγιος Θεός θά εἶναι πάντοτε κοντά μας διά τῶν ἁγίων του καί θά μᾶς ἀπαλλάξει καί ἀπό τόν πειρασμό τοῦ κορωνοϊοῦ.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)